

6. Влѣкъ-тъ, ѳежъ-тъ и лисица-та.

Еднажъ влѣкъ-тъ видѣлъ бодливый ѳежъ свить на клѣбо и реклъ: „Какво грозно нѣшто! То не прилича на животинѣ! само ѳе за укоръ и за грозотѣ на горѣ-тѣ.“ — А лисица-та рекла: „той ѳе чѣститъ съ грозотѣ-тѣ си, че тѣа го чува отъ твои-тѣ зѣбы.“

7. Облакъ-тъ.

Единъ голѣмъ облакъ ся издигнѣлъ надъ едниѣ много жяднѣ странѣ за дѣждъ, нѣ не капнѣлъ ни капчицѣ на неѣ: той излѣлъ много дѣждъ въ морѣ-то и за спорностъ-тѣ си ся похвалилъ на горѣ-тѣ. А гора-та му рекла: „какво добро отъ такѣвъ спорностъ? кога си не излѣ дѣжда на полѣ-то, да отрѣвешъ отъ гладъ цѣлѣ область: въ морѣ-то и безъ тебе вода много.“

8. Жаба-та и волъ-тъ.

Жаба-та видѣла вола въ едниѣ ливадѣ, та ѳ ся приштѣло да стане и тѣа, като него, голѣма. И ѳето ти зѣла да ся надува, да пѣшка и да плѣхти. „А, вижъ мѣ, рекла на другарѣ-тѣ си, штѣ могѣ ли да станѣ колкото вола?“ — „Не вѣровамъ, много си далече!“ — Нѣ чѣкай сега да видишъ, какъ штѣ ся надуѣ! „Е, сега, какъ ти ся видѣ?“ — „Кѣдѣ си оште!“ — „А сега?“ — „Все